

13 DE LITERIS QUIESCENTIBVS.

Post alias autem omnes motiones, ׀ vel est affectū
 motione vocali, & sic consonans. vt, הֵיִהֵי fuit: vel coa-
 lescit motione destitutum. Coalescit autem ׀ in fine
 dictionis, post quatuor istas motiones, ׀, ׀, ׀, ׀, cū præ-
 cedenti syllaba, sicut vocalis in diphthongo, & pro-
 nūtiatur post ׀ & ׀, vt y in dictionibus Gallicis *iray*,
diray, *feray*. Post holem, vt y, in dictione Gallica *toy*
 & post ׀, vt y in fine dictionis Gallicæ *luy*.

Exempla ׀ coa-
 lescētis in fine di-
 ctionis postqua-
 tuor præscriptas
 motiones.

Post ׀. vt, אֲדֹנָי adonai, Dominus,
 הֵיִהֵי.
 Post ׀. vt, דְּבָרַי devarai, verba mea,
 הֵיִהֵי.
 Post holem. vt, גֹּי, gōi, gēs, הֵיִהֵי hoi,
 הֵיִהֵי, μονοσυλλαβος.
 Post ׀. vt, בָּנִי, banui, ædificatus,
 הֵיִהֵי.

Hæ tres literæ הֵיִהֵי, etiam in ׀ אֲדֹנָי iuncus.
 motione parua ׀ actu quan-
 doque quiescunt. vt, ׀ דְּבָרַי verba tua.

Quomodo porro quatuor istæ literæ אֲדֹנָי delitef-
 cant & occulantur in syllabis longis, aut vocentur
 מְחַלְפִּיּוֹת. i. permutabiles, aut מְצִיּוֹת id est addititiæ,
 siue paragogicæ, vide in nostro Grammatico opere.

DE VTRARVM QVE MO-
 tionum natura.

Motiones magnæ liberam pronuntiationem po-
 stulantes, quam daghes & seuā quiescens abrum-
 punt & vrgent, post se neutrum illorum admittunt.

B 3 vt,

DE LITE

motione affician
 est quiescētes seu
 vt semper adsint
 non expressæ in
 gnam proferre n
 gatur vna illarum
 locutionis, appel

Post
 Post
 ׀, tantum
 in fine &
 medio di-
 ctionis si-
 let

Post
 Post
 id
 In m
 ex
 Post
 pe

Post
 ה דִּיטַאֲטִי
 in fine ob-
 mutescit

Post
 T
 Post
 Post

׀ tantum
 quiescit

In
 10
 11

׀ non proprie
 tionum, præterq
 aut in ׀. vt, דְּבָרַי
 infinita. Sic in ׀ y